

Jambo!

31-7-2001

Twee weken niet geschreven en waar moet ik dan nu beginnen.

De eerste nieuwsbrief schreef ik in het huis van Dick en Maggie West die toen nog niet naar Amerika waren vertrokken, deze brief schrijf ik jullie vanuit mijn nieuwe huisvesting in Kahawa Sukari dat zoete koffie betekent.

Er is zo veel gebeurt de afgelopen twee weken, teveel om in 1 nieuwsbrief te vertellen.

Laat ik maar beginnen met een groot "dank je wel" aan iedereen die op zijn eigen manier mij heeft geholpen!

Nog geen drie weken geleden arriveerde ik hier met slecht 1 koffer en duizend gulden opzak.

Nu zit ik hier in mijn huisje met alles om me heen wat ik nodig heb.

Het is werkelijk onverstelbaar!

Vier honden bewaken mij en mijn huis, het zijn fantastische dieren.

De oudste ligt iedere avond te slapen tegen de voordeur aan.

In tegenstelling tot Nederland komen honden hier nooit in huis, ze zijn altijd buiten en hoeven dus niet uitgelaten te worden.

Kenia is geen makkelijk land, continu moet je alert zijn.

Van alle kanten proberen mensen je te belazeren.

Niet iedereen, over het algemeen kan je zeggen dat de Afrikanen een bijzonder vriendelijk volk is.

Het komt door de armoede, de corruptie dat er ook heel veel oneerlijkheid en met name diefstal is.

Ik zal wat voorbeelden noemen:

Mijn huis:

Telefoonaansluiting werkte niet.

De huurbaas zegt dat de vorige huurder de telefoonrekening niet heeft betaald en dat daarom de telefoon is afgesloten.

Hij is er van overtuigd dat ik dan die openstaande rekening maar moet gaan betalen want het aansluiten van een nieuwe lijn kan wel een jaartje duren.

Daar ben ik het natuurlijk niet mee eens en zeg dat hij de telefoonrekening maar moet betalen van mijn borg en huur.

Een boel gekibbel over en weer, maar hij zegt het in orde te maken.

Paar dagen later is het nog niet in orde.

Uiteindelijk heb ik hem laten weten dat het op een bep. datum in orde moest zijn, zo niet dan zou ik niet in dit huis gaan wonen en mijn huur en borg terug eisen.

Als hij hierover moeilijk zou doen zou ik de politie inschakelen.

Vervelend maar het werkt, net als mijn telefoon.

Het opruimen van het huis van Dick en Maggie.

Ze waren nog niet weg of allerhanden vage bekenden maar ook familie stonden voor de deur om spullen op te eisen.

Zo was bv met 1 iemand afgesproken dat deze persoon 1 hond zou krijgen.

Dit was gebeurt in overleg met mij dus ik was heel goed op de hoogte.

Toen de persoon in kwestie kwam werden er gewoon 2 honden in de auto geladen, gereedschap kist werd er ook even bijgezet en zo maakten ze ook nog een "wat kunnen we verder nog gebruiken" rondje door het huis.

Alle mensen die mij aan het helpen waren stonden met open mond te kijken maar durfden er niets van te zeggen.

Toen heb ik er dus maar wat van gezegt, gereedschap gewoon weer uit de auto gehaald, hond er weer uit en ga zo maar verder.

Was vervelend want een week daarvoor heb ik nog met deze mensen gegeten in hun huis en je wilt toch liever de contacten goed houden.

Ik had echter hele duidelijke instructies gekregen van Dick en Maggie en wist dus ook dat dit niet klopte.

Dit is slechts 1 voorbeeld, we hebben het hek op een gegeven moment gesloten voor alle burens/ familie etc....het was een slopende en vervelende situatie.

Iedereen had ook ineens kinderen, er stonden nogal wat spullen voor het weeshuis in het huis van Dick en Maggie, zelfs die dingen wilden mensen hebben en als je niet opletten namen ze het gewoon zonder te vragen.

Ik ben heel blij en dankbaar met de chauffeurs/ klusjesmannen van het weeshuis, de vrijwilligers van het weeshuis en alle anderen die me hebben geholpen met het hele gedoe rondom het schoonmaken van Dick en Maggie hun huis en

het klaarmaken van mijn huis.

Zonder hun humor en handen was het me niet gelukt.

Nairobi:

Ook in Nairobi kennen ze spits uur.

Net als in Nederland staan de auto's dan vrijwel stil.

Om de auto's lopen mensen die hun verkoopwaren willen slijten, horloges en dergelijke dingen.

Ook is op dit soort momenten het diefstal gevaar groot.

Een auto voor ons...wat gebeurt daar?

De mensen in de auto hebben hun raam open en er staat een jongen voor met een zak poep.

"Geef geld of ik spuit je onder de poep"

De man in de auto heeft het blijkbaar eerder meegemaakt en laat zich dit niet gebeuren en er ontstaat getrek aan de zak waardoor de zak knapt en de dief afdruipt.

Dit schijnt ook vaak te gebeuren bij mensen die lopend onderweg zijn naar hun werk.

Die hebben dan nette kleren aan en moeten optijd op hun werk zijn en geven om die reden vaak hun geld af.

Ze willen natuurlijk niet onder de poep op het werk komen.

Tijdens het spitsuur zie je vaak ook hele groepen mensen rennen en schreeuwen.

Vaak betekent dat dat iemand iets heeft gestolen en dan gaan alle omstanders er achteraan.

Dat is natuurlijk heel goed.

Gisteren is er iemand in de rivier gevallen in Nairobi, dood.

Heel veel mensen er omheen.

Vermoedelijk een dief die heel hard op de loop is geweest voor zijn groep achtervolgers, dat is tenminste wat mij gisteren werd verteld door een Keniaan.

De Kenianen balen van de criminaliteit, maar begrijpen ook dat het komt van de situatie van het land.

In Nairobi wordt je steeds aangesproken door kinderen en volwassenen die geld willen.

Moeders met baby's, kinderen, kleuters.

Veel gehandicapten langs de weg, blind of zonder benen.

Dat is het straatbeeld van Nairobi.

Als ik wat te eten in mijn hand heb geef ik dat wel eens weg.

Geld niet, veel kinderen snuiven lijm /of het wordt weer van hun gestolen/ of moeders heeft ze op pad gestuurd...

Een banaan, een flesje drinken dat kunnen ze direct gebruiken.

Ik voel me niet rottig als ik door de straten loop, ik weet ik draag een steentje bij.

Tachting kinderen in Spirit of Faith daar geef ik mijn leven voor.

Alle andere ellende op straat is voor de rest van de wereld om op te lossen.

Als toerist zou ik hier nachtmerries krijgen.

Praktische heb ik me de afgelopen twee weken bezig gehouden met:

Sponsors.

Naast de Stichting Weeskinderen Kenia / die de school onder zijn vleugels heeft , is er nog een organisatie in Engeland die kinderen sponsord en voor een deel de onderhoudskosten van het weeshuis voor zijn rekening neemt.

De contacten naar deze sponsorouders zijn niet bijgehouden.

Ik trof een stapel brieven tekeningen en foto's aan voor de sponsors in Engeland, "Vrolijk Pasen" staat er op alle brieven, niet gepost.

Het excuus is hier dat de postzegels te duur zijn.

Met hulp van Marscha, een vrijwilligster uit Nederland die hier twee weken is zijn van alle brieven het : "Vrolijk Pasen" verwijderd, hebben we alle adressen met kinderen gecontroleerd en heb ik de postzegels betaald en nu zijn ze onderweg.

De boekhouding van de afgelopen drie jaar is 1 van de lopende bezigheden.

Geeri Bakker van de Stichting Weeskinderen Kenia heeft me bezocht.

Ze bracht van alles mee voor de school zoals schriften en pennen.

Voor mij hollandse kaas hmmm...lekker!

Dit brengt me tot slot nog even bij het postkantoor.

Deze week was er een pakketje gebracht op het postkantoor voor vrijwilligers hier in het weeshuis.
(Er zijn op dit moment vier vrijwilligers in het weeshuis, vrienden van elkaar, Engelse jongen en meisje, Nederlandse en een Italiaanse)

Ik heb enorm de slappe lach gehad toen ik dit ging halen met iemand van de staf.

Loketje 1: daar breng je je briefje dat je wat op komt halen.

Loketje 2: daar word je pakketje gepakt

Loketje 3: het pakje wordt uitgepakt en op waarde geschat.

Loketje 4: een percentage van de waarde van de inhoud moet je bij dit loket betalen en dan krijg je een briefje.

Loketje 5: je krijgt een stempel op dat briefje

Loketje 6: de gewone betaling die je hier altijd moet doen voor het ophalen van pakketjes, soort invoerbelasting.

Loketje 7: al je stempels laten zien en dan mag je weg met je pakje.

Het pakje bevatte een aantal pakjes oplossoep!!!!!!

Dit was weer een nieuwsbrief vanuit Kenia.

Tegen iedereen in Nederland die mij financieel heeft ondersteund deze periode wil ik vanuit de grond van mijn hart zeggen : "ASANTA SANA", dat heel erg bedankt betekent.

Het starten hier, huren van een huis, spulletjes om in te richten er komt zoveel bij kijken.

SALAMU (= groetjes)

Ria Fennema